Raad van State

200708459/1.
Datum uitspraak: 28 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/20227 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 29 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 januari 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie geweigerd om (hierna: de vreemdeling) ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 20 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 oktober 2007, verzonden op 6 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

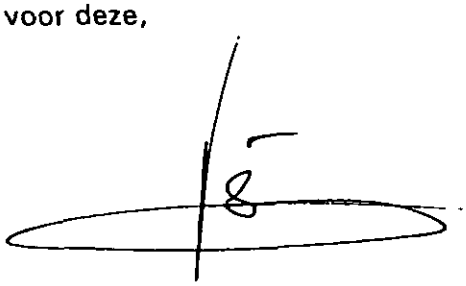
w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 januari 2008

210.
Verzonden: 28 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/20227 BEPTDN S6

uitspraak: 29 oktober 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Palestijnse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0601.11.0248,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.C. aan 't Goor, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 11 januari 2006 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000.

Bij beschikking van 18 januari 2006 is de aanvraag afgewezen en is eiser niet ambtshalve in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het beleid voor vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken.

Tegen de afwijzing van de asielaanvraag heeft eiser beroep ingesteld en tegen de ambtshalve weigering een bezwaarschrift ingediend.

Bij uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Leeuwarden, van 10 februari 2006 is het beroep ongegrond verklaard. Het tegen deze uitspraak door eiser ingediende hoger beroep is bij uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van state van 6 maart 2006 ongegrond verklaard.

Bij beschikking van 20 april 2007, bekend gemaakt op 24 april 2007, is het bezwaar gericht

tegen de ambtshalve weigering eiser in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het beleid voor vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 14 mei 2007 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en partijen in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 9 oktober 2007. Eiser en zijn gemachtigde zijn niet ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat eiser niet voldoet aan de in C2/8 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) genoemde cumulatieve voorwaarden om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van het buiten schuld beleid. Zo heeft eiser in het geheel niet aangetoond dat hij getracht heeft zijn vertrek te realiseren. Noch is gebleken dat eiser zich heeft gewend tot de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) voor facilitering van zijn vertrek en blijkt niet dat deze organisatie heeft aangegeven dat hij niet in staat is het vertrek van eiser te realiseren vanwege het feit dat eiser stelt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten. Eiser heeft geen documenten overgelegd waaruit blijkt dat hij zich heeft gewend tot de IOM, dan wel dat hij een reactie heeft ontvangen van voornoemde organisatie. Eiser heeft nimmer bij de IND om bemiddeling verzocht teneinde de benodigde documenten te verkrijgen. Nu eiser niet om bemiddeling heeft verzocht, heeft zulks ook tot geen enkel resultaat geleid. Omdat eiser niet aan de cumulatief opgesomde voorwaarden voor het in aanmerking komen van de verblijfsvergunning regulier heeft voldaan, komt eiser reeds op basis hiervan niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken".

Eiser stelt zich op het standpunt dat hij weliswaar in Libanon is geboren, maar dat hij Palestijn is. De grootvader en grootmoeder van eiser zijn geboren in Palestina. Zij zijn in 1948 vanuit Palestina gevlucht naar Libanon. Weliswaar heeft de familie vanaf 1948 in Libanon gewoond, maar dit wil niet zeggen dat zij aldaar als Libanese staatsburgers worden beschouwd. Eiser en zijn familie hebben niet de Libanese nationaliteit. Zij worden in Libanon beschouwd als Palestijnse vluchtelingen. Bekend is dat Libanon op het standpunt staat dat de Palestijnse vluchtelingen moeten terugkeren. Gelet op het voorgaande is eiser staatloos. Eiser zal daarom niet in het bezit worden gesteld van terugkeerdocumenten. Omdat eiser als asielzoeker naar Nederland is gekomen kan van hem niet verwacht worden dat hij zich wendt tot de autoriteiten van Libanon met het verzoek in het bezit te worden gesteld van terugkeerdocumenten. Eiser komt dan ook in aanmerking voor de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het bijzondere beleid voor vluchtelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Scrt. 2007, 41), en gelet op de portefeuilleverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scrt. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Ingevolge artikel 14, tweede lid, Vw 2000, in samenhang met artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdende met verblijf als een vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.

Het door verweerder gevoerde beleid ten aanzien van vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken is neergelegd in paragraaf B14/3 Vc 2000. Ingevolge paragraaf B14/3.2 Vc 2000 dient de vreemdeling, om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van het zogenoemde buiten schuld beleid, zich te wenden tot de vertegenwoordiging van zijn land van herkomst en eventuele landen van eerder verblijf.

De vreemdeling komt in aanmerking voor verblijf als cumulatief aan de volgende vereisten wordt voldaan:

- de vreemdeling heeft zelfstandig geprobeerd zijn vertrek te realiseren; hij heeft zich aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van het land of de landen waarvan hij de nationaliteit heeft, dan wel tot het land of de landen waar hij als staatloze vreemdeling eerder zijn gewone verblijfplaats had, en/of tot andere landen waarvan op basis van het geheel van feiten en omstandigheden kan worden aangenomen dat de vreemdeling aldaar de toegang zal worden verleend; en
- hij heeft zich gewend tot de Internationale Organisatie voor Migratie voor facilitering van zijn vertrek en deze organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van de vreemdeling te realiseren vanwege het feit dat de vreemdeling stelt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten; en
- hij heeft, al dan niet door tussenkomst van de vreemdelingenpolitie, verzocht om bemiddeling van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waar hij naar toe kan gaan, welke bemiddeling niet het gewenste resultaat heeft gehad; en
- er is sprake van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten; het dient daarbij te gaan om objectieve, verifieerbare feiten en omstandigheden die zien op de persoon van betrokkene en die in de eerste plaats zijn onderbouwd met bescheiden; en
- hij verblijft zonder verblijfstitel in Nederland en voldoet niet aan andere voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich terecht en op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet heeft voldaan aan bovengenoemde voorwaarden. Hierbij is van belang dat eiser in het geheel niet heeft aangetoond dat hij getracht heeft zijn vertrek te realiseren. De stelling van eiser dat van hem niet kan worden verwacht dat hij contact opneemt met de Libanese autoriteiten omdat hij een asielaanvraag heeft gedaan kan niet worden gevolgd, nu eisers asielaanvraag is afgewezen en zowel het beroep als het hoger beroep ongegrond zijn verklaard.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken".

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. B.I. Klaassens, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 29 oktober 2007 in tegenwoordigheid van mr. H.R. Eising als griffier.

Afschrift verzonden: 06 NOV 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
- 4 DEC 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:
geboren op
staatloze Palestijn, afkomstig uit Libanon
Dossiernr: 0601-11-0248
V-nr:
Procedurenr: 07/20227

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op staatloze Palestijn, afkomstig uit Libanon, thans verblijvende te aan de te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr T. Bruinsma die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.
Appellant heeft op 14 mei 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 20 november 2007. Bij zijn uitspraak van 29 oktober 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard **(productie 1).**

2.
Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 29 oktober 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

BRUINSMA ADVOCATEN

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSPRAAK VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE ASSEN D.D. 29 OKTOBER 2007, VERZONDEN OP 6 NOVEMBER 2007

In voormoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat verweerder zich terecht en op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat appellant niet heeft voldaan aan de voorwaarden ter verkrijging van een verblijfsvergunning op grond van het buitenschuldcriterium. De Rechtbank acht het hierbij ten onrechte van belang dat appellant niet heeft aangetoond dat hij getracht heeft zijn vertrek te realiseren.

Als grief merkt appellant op dat hij in de procedure naar voren heeft gebracht dat hij een staatloze Palestijn uit Libanon is. Appellant heeft aangevoerd dat hij gelet op deze omstandigheid niet in het bezit zal worden gesteld van terugkeerdocumenten. De Rechtbank heeft in de uitspraak in het geheel geen overweging gewijd aan dit argument van appellant. Hierdoor is de uitspraak onzorgvuldig. De Rechtbank heeft dit in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 29 oktober 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 4 december 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr T. Bruinsma